

Slovanský dům je v nové éře

Dvoulletá rekonstrukce finišovala na poslední chvíli, vše by však dnes mělo být hotovo

P r a h a - Slovanský dům po dvou letech ožil. Při včerejším slavnostním zahájení ho zaplnilo zhruba patnáct set hostů - umělců, bankéřů, politiků. Angličtina se mísila s češtinou. Ještě odpoledne to však vypadalo, že Slovanský dům se stal rejdištěm uklízečů, kteří žádané vycidění do večera snad ani nestihnou.

Zatímco obchody v pasážích už několik dnů okukují stovky prvních nakupujících, v hlavním foyer a přilehlých sálech se ještě včera pracovalo. Mezi dělníky v montérkách se proplétaly dívky v modrých tričkách, chystající stojany do šaten, kolem nich se snažil prokličkovat muž se strojem na leštění dlažby. Efektivně osvětlená pokladna multikina zeje prázdnotou a vypadá jako opuštěná

Několik obchodů a restaurace

N o v é M ě s t o (kla) - Slovanský dům v ulici Na Příkopě je od včerejšího dne po dvou letech znovu otevřený. V pasáži v přízemí zrekonstruovaného klasicistního paláce vzniklo jedenáct luxusních obchodů, které nabízejí značkové oblečení, hodinky, šperky či parfémy a hračky. Součástí areálu Slovanský dům jsou také restaurace Kogo a Mongolian Barbecue. Včerejší premiérou Brabcovy filmové adaptace Erbenovy Kytice také zahájilo provoz nové multikino. Na jaře příštího roku budou moci Pražané zajít také do pivní zahrádky ve dvoře.

řidící věž letiště. Z plakátovacích ploch září plakáty na nový film F. A. Brabce Kytice, který poprvé rozzáří plátna nového multikina.

Několik minut před třetí vchází dovnitř muž, který stojí za realizací projek-

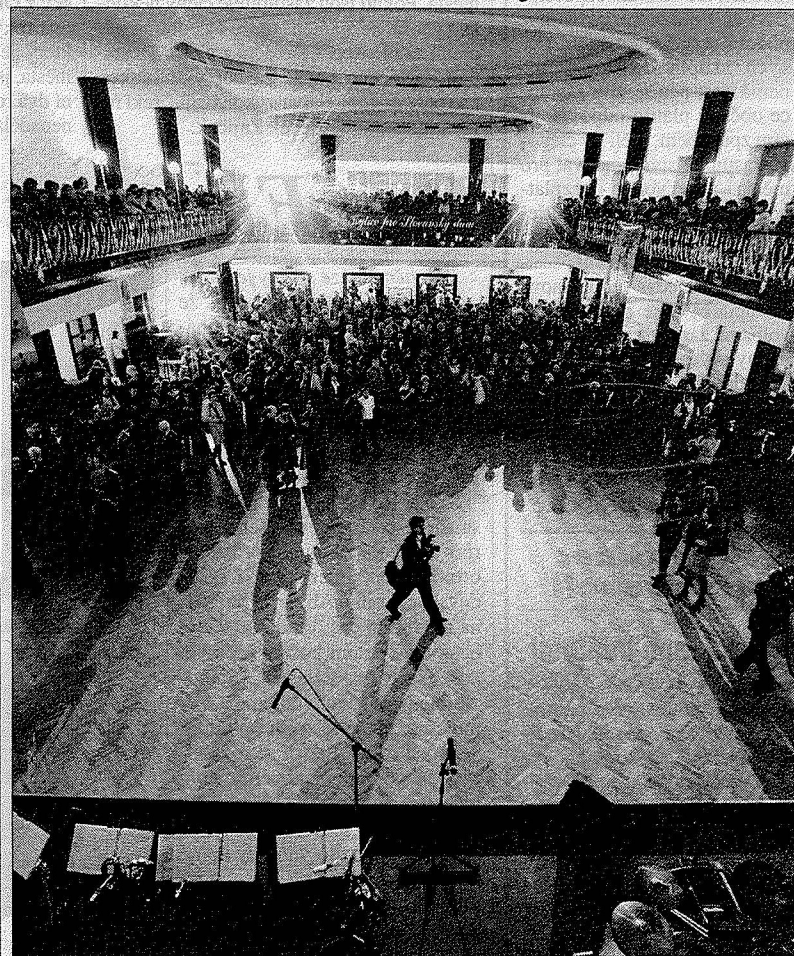
tu - švýcarský podnikatel Sebastian Pawlowski.

O několik hodin později, krátce před půl sedmou, už muži z ochranky čelí narůstajícímu davu příchozích.

Zpěvák a textař Lou Fanánek Hagen, jeden z prvních příchozích hostů, je sice díky své výšce a kožené bundě nepřehlédnutelný, ale působí tak trochu ztraceně. "Nerad jezdím do centra Prahy a jsem tady hlavně kvůli Frantovi Brabcovi. Tohle není můj svět. Ty kino-sály to celé polidšťují, ale jinak je to pro mne bludiště. Z dřívější doby si tady pamatuju takový průchod s párkama, kam chodili bigbíti a různí povaleči."

Uvést při otevření Slovanského domu premiéru Kytice byl nepochybně chytrý tah, jenž přilákal hlavně spoustu lidí od filmu. Mezi zástupy se tak proplétá neustále telefonující producentka Deana Jakubisková, zatímco její manžel Juraj Jakubisko přichází o něco později. Juraj Herz s manželkou Terezou doprovází Karla Smyczka, je tu i Herzův kameraman legendárního Spalovače mrtvol Stanislav Milota, dramatik Jiří Hubač i jeho syn Ivan, čerstvý programový ředitel České televize.

Pokračování na straně dvě

Při včerejším slavnostním zahájení provozu Slovanského domu se poprvé začal plnit i taneční sál
FOTO: MAFA - JAN SCHEJBAL

Multikino Ster Century ve Slovanském domě

- Třetí multikino v metropoli po Galaxii na Jižním Městě a Ster Century v Hostivěři
- První a jediné multikino v centru města
- Disponuje deseti promítacími sály
- Kapacita 1860 míst
- Největší sál má 335 sedadel, nejmenší 92 sedadel
- Cena vstupenky je 149 korun
- Největší promítací plátno má plochu 157 metrů čtverečních
- Lístek pro děti bude stát 99 korun (denně do 18 hodin), pro studenty 109 korun (od pondělí do čtvrtka do 18 hodin)
- V celém prostoru multiplexu je zákaz kouření
- První projekce začíná v deset hodin, poslední pětasedmdesát minut po půlnoci
- Promítání začíná dnes

Grafika: MLY

07/12/00

Slovanský dům vstoupil do nové éry

Pokračování ze strany jedna

Otevření Slovanského domu přilákalo i řadu lidí ze světa obchodu. Jeden z otců privatizace Dušan Trška hovoří s rockerem Ondřejem Hejma. Hejma vpo-
zminá, jak tady v sedmnácti letech rozpouštěl Československý svaz mládeže. Pro herečku Janu Švandovou je to místo spjaté s mládím, kdy sem chodila na diskotéky. Ladislav Smoljak zase vní-
má Slovanský dům jako místo, kde se poprvé hovořilo o myšlenkách Pražského jara. Skoro každý z hostů má nějaké vzpomínky.

"Já jsem sem chodil už strašně dávno jíst, pak jsem chodil do UB Kitty, to bylo takové fetácké doupe, kde bývaly první house party. Teď jsem tady rád znovu, prošel jsem si sály kina, myslím, že jsou nádherné," říká hudebník Roman Holý.

Krátce před osmou zní z pódia v hlavním sále projevy, řada lidí teprve přichází, stojany v šatnách nezvládají nápor kabátů a navzdory ceremonii v sále mnozí raději postávají v okolních chodbách u stolků s vínem. Režisérka Irena Pavlásková poutá

Eskaletory vyvezly první zájemce až do sedmého, nejvyššího patra ke třem kinosálům. Dalších sedm sálů je umístěno v suterénu.

uprostřed decentních kostýmů pozornost květovanými hippie kalhotami. "Dřív jsem sem nechodila, sem chodily takové trošku jiný holky, než já. Jinak teď to vypadá na první pohled velkolepě. Kina mám radši menší, intimnější, ale takhle skvěle vybavené

sály v centru jsou určitě výborné pro diváky i pro filmaře."

Obchody s hračkami, šperky a luxusním oblečením byly i v noci otevřené. A některé mají první tržbu už za sebou. Luxusní restaurace v podzemí však kryje na podlaže holý beton. Je to záměr,

nebo nedodělek? Ani přítomní architekti se na tom nedokáží shodnout. Ředitel Galerie hlavního města Jaroslav Fatka si ale povzdychl. "Ta doba, kdy jsem do Slováče chodil na dvojku vína za deset korun, je nenávratně pryč. Asi jsem sentimentální."

FOTO: MAFA - JAN SCHEJBAL

Historie paláce

Historie Slovanského domu, známého také jako palác Vernierovský, Šporkův nebo Příchovský, začala nejspíš při vzniku Nového Města pražského. Palác vznikl ze dvou středověkých objektů, přičemž dům blíže Nekázance vlastnil v letech 1414 až 1416 pravděpodobně Jan Žižka.

Po konfiskaci majetku po Bělohorské bitvě palác několikrát změnil majitele, přestavby do klasicistní podoby se dočkal v roce 1797. Na konci osmnáctého století tam na čas sídlil generál Suvorov s velením ruského sboru. Od roku 1873 tam bylo německé kasino s restaurací, letním sálem, přednáškovým sálem, letní verandou a čítárnou. Od roku 1945 proslul Slovanský dům jako kulturní a společenské středisko. Slovanský dům je prázdný od konce ledna roku 1998. (kla)